

Bilag 9.

Dansk Papirhandlerforening.

København, den 17. Oktober 1946.

Til det i Anledning af Fornyelsen af Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m. nedsatte Rigsdagsudvalg, Christiansborg.

I Anledning af den forestaaende Fornyelse af Loven om midlertidige Forbrugsafgifter skal vi, i Anledning af den i Lovens § 16 indeholdte Bestemmelse om Afgift paa Papir paa 20 Øre pr. kg, ikke undlade at gøre opmærksom paa, at Papir i stor Udstrækning er en Omkostning for Erhvervslivet, hvor det overalt anvendes dels som Indpakkingsmateriale, dels som Brevpapir, Formularer og Blanketter, og ogsaa i ikke ringe Grad som Raamaterialer til Fabrikation.

Den Forhøjelse af Papirprisen, som Papirafgiften betyder, bidrager derfor til at skabe et højere Omkostningsniveau for Erhvervslivet, idet Afgiften, særlig paa de billigere Kvaliteter, der anvendes til Indpakning og til Fabrikation af Papirposer, udgør en meget væsentlig Del af Papirets Udsalgspris, helt op til over 25 pCt.

Da vi er af den Formening, at man under de nuværende Forhold vel bør søge at give Erhvervslivet Lejlighed til at arbejde med saa smaa Omkostninger som muligt, skal vi tillade os at anmode om, at den nuværende Papirafgift maa blive ophævet, subsidiært at den igen maa blive nedsat til 10 Øre pr. kg.

Med Hensyn til Vægtgrænsen for Pap, hvorpaa Afgiften er fastsat til 2 Øre pr. kg, skal vi tillade os at bemærke, at den i Loven fastsatte Vægtgrænse, 250 g pr. m², ikke inden for Papirbranchen betegner en naturlig Skillelinie mellem to forskellige Varegrupper, idet man i Praksis i den faglige Betegnelse for Papir regner med Vægtgrænsen 180 g — en Grænse, der ogsaa af Direktoratet for Vareforsyning benyttes i de Tilfælde, hvor man ønsker at opdele Vare Nr. 1923, der omfatter Pap og Papir, i de 2 forskellige Varegrupper.

Yderligere gør vi opmærksom paa, at netop den nugældende Grænse 250 g pr. m² i talrige Tilfælde er overordentlig uheldig.

Til en lang Række Formaal, saaledes Kartonnager af mange Arter, til Jordbærbakker, Salatbakker og en Serie andre Masseartikler, har man hidtil anvendt Pap, der laa omkring 220 g pr. m².

Forhøjelsen af Papirafgiften har nu bevirket, at det er lønnende at benytte en væsentlig tykkere Pap, idet man er ude for en Række Tilfælde, hvor en ganske simpel Træpap — altsaa i høj Grad en simpel Forbrugsvare — bliver væsentlig dyrere pr. Ark i 220 g end i 255 g.

Vi tillader os derfor at henstille, at den Urimelighed, der saaledes hidtil har været til Stede, hvorved en simpel Træpap efter den nugældende Lov bliver beskattet som Papir med 20 Øre pr. kg, ændres ved den forestaaende Revision af Loven, saaledes at 2 Øres Afgiften kommer til at træde i Kraft fra 180 g og opefter.

Med Højagtelse

Dansk Papirhandlerforening

Johan Ullstad,
Formand.